

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26Co/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125209974
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125209974.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Jančíkovej a sudkýň JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpený JUDr. Erich Markocsy, advokát, so sídlom Francisciho 5, 080 01 Prešov proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpený Mgr. Oto Saloky, advokát, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 15C/49/2025-33 zo dňa 30.12.2025, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku I..
- II. Z r u š u j e uznesenie vo výroku III..
- III. Žiadna zo strán sporu n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 1.12.2025 doručil Okresnému súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezodkladne obnoviť dodávku elektrickej energie do odberného miesta na adrese G. XXXX/XX, XXX XX D. v nehnuteľnosti - stavbe rodinného domu so súpisným č. XXXX, evidovanej na LV č. XXXXX, k. ú. D. a zároveň, aby mu uložil povinnosť bezodkladne umožniť žalobcovi prístup na pozemok s parcelným č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 545 m², evidovaný na LV č. XXXX, k. ú. D. k elektromeru odberného miesta na adrese G. XXXX/XX, XXX XX D. umiestneného na tomto pozemku a k zariadeniam potrebným na zabezpečenie dodávky elektrickej energie. Žalobca sa tiež domáhal, aby súd uložil žalovanému zákaz akýmkoľvek spôsobom obmedzovať žalobcu v užívaní spoločných nehnuteľností a to stavby so súpisným č. XXXX a pozemku s H. č. XXX.

1.1. Žalobca v návrhu poukázal, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností pozemku s parcelným č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 545 m² v katastrálnom území D. zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/80 a stavby so súpisným číslom XXXX - rodinný dom v katastrálnom území D. zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXXX vo výške spoluvlastníckeho podielu 1/80. Žalovaný je podielovým spoluvlastníkom pozemku so spoluvlastníckymi podielmi vo výške 2/8, 1/4, 1/40, 1/16, 1/16, 1/16, 1/40, 2/40 a 1/80 a podielovým spoluvlastníkom stavby so spoluvlastníckymi podielmi vo výške 1/40, 1/16, 1/4, 1/16, 1/16, 1/40 a 2/40, pričom pozemok aj rodinný dom sú v podielovom spoluvlastníctve aj ďalších spoluvlastníkov. Žalobca zdôraznil, že žalovaný nadobudol takmer všetky spoluvlastnícke podiely porušením zákonného predkupného práva, kedy prebiehajú aj súdne konania (sp. zn. 34C/183/2023 už súd právoplatne rozhodol). Podľa žalobcu žalovaný po súdnom rozhodnutí prejavuje zvýšenú konfliktnosť a svojím konaním vytvára prekážky a obmedzenia v užívaní predmetnej nehnuteľnosti.

1.2. V návrhu žalobca ďalej tvrdil, že dňa 03.11.2025 žalovaný svojvoľne prerušil dodávku elektrickej energie do rodinného domu tým, že vypol hlavný istič v elektromernej skrini a zároveň uzamkol prístup k elektromeru umiestnením visiaceho zámku na bráne na pozemku, ku ktorému žalobca ani žiaden z ostatných spoluvlastníkov nemá kľúč, čím znemožnil žalobcovi užívať nehnuteľnosť v súlade s jeho spoluvlastníckym právom a neoprávnene tým zasiahol do jeho spoluvlastníckeho práva. Podľa žalobcu konaním žalovaného je jeho majetok ďalej vystavený aj bezprostrednej hrozbe ujmy, keďže na nehnuteľnosti (rodinnom dome) v jeho spoluvlastníctve bez elektrickej energie v chladných mesiacoch vzniká škoda na majetku. Žalobca sa pokúsil situáciu riešiť zmierom, avšak žalovaný odmietol umožniť prístup na pozemok, odomknúť elektromernú skriňu a obnoviť dodávku elektriny. Žalobca vyzval žalovaného na odstránenie protiprávneho stavu písomnou výzvou zo dňa 03.11.2025 doručenou odporcovi dňa 05.11.2025, no žalovaný nevykonal žiadne úkony smerujúce k odstráneniu zámku na pozemku ani k obnoveniu dodávky elektrickej energie a protiprávny stav do dňa podania návrhu nebol odstránený. Žalobca dňa 18.11.2025, kedy medzi ním a žalovaným došlo aj k osobnej potýčke, keď ho žalovaný chytil za bundu v oblasti hrudníka, kde ho triasol, vykonal oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

1.3. Žalobca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložil listiny - LV č. XXXX I. J. XXXXX, oba pre k. ú. D., Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/22/2025 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, fotodokumentácia, výzva na odstránenie zámku a na obnovenie dodávky elektrickej energie zo dňa 3.11.2025 s poštovými potvrdeniami, potvrdenie OR PZ v Prešove zo dňa 18.11.2025 o podaní ústneho oznámenia,

2. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15C/49/2025-33 zo dňa 30.12.2025 v I. výroku nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť bezodkladne umožniť žalobcovi prístup na pozemok registra „H.“ s parcelným číslom XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 545 m², na ktorom je postavená bytová budova označená súpisným číslom nachádzajúci v katastrálnom území D. evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX vedenom a k elektromeru odberného miesta na adrese G. XXXX/XX, XXX XX D. umiestneného na tomto pozemku a k zariadeniam potrebným na zabezpečenie dodávky elektrickej energie, v II. výroku v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, v III. výroku uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým sa nariadilo neodkladné opatrenie, podal proti žalovanému žalobu, ktorou sa bude domáhať toho, aby sa žalovaný zdržal neoprávnených zásahov do jeho vlastníckeho práva, v IV. výroku poučil žalovaného o tom, že môže proti žalobcovi podať žalobu na náhradu škody, či nemajetkovej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia a v V. výroku vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Po citácii § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 324 ods. 3, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol všeobecné konštatovania k splneniu podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia (body 10, 11, 12, 13, 14, 15), pričom na základe listinných dokladov mal za osvedčené, že žalobca a žalovaný sú vlastníkami nehnuteľnosti s tým, že podiel žalovaného na pozemku činí dokopy 4/5 (t.j. 80 %) a na stavbe 43/80 (t.j. cca 54 %), aj keď túto skutočnosť vzhľadom na ukončené súdne konanie považoval za diskutabilnú. K hospodáreniu hospodárenia so spoločnou vecou súd prvej inštancie uviedol, že sa využíva tzv. majoritný princíp, čo znamená, že hospodáriť so spoločnou vecou sa bude tak, ako rozhodne spoločník/spoločníci s minimálne 51 % hlasov, ktoré sa počítajú podľa veľkosti podielov jednotlivých spoločníkov a prehlasovaní spoločníci sa musia pri hospodárení so spoločnou vecou podriaďiť, pričom pod pojem „hospodárenie so spoločnou vecou“ sú najčastejšie zaraďované opravy spoločnej veci, údržba spoločnej veci, úpravy spoločnej veci, ako aj spôsob využívania spoločnej veci.

4. Podľa súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil, že by žalovaný neoprávnene odpojil dom od elektrickej siete, a ak by tomu tak aj bolo, súd prvej inštancie nevidel dôvod, aby bola žalovanému uložená povinnosť opätovne obnoviť dodávku elektriny zvlášť za situácie, ak žalobca v uvedenom dome nebýva, a teda sa nejedná o jeho obydľie. Podľa súdu prvej inštancie je pravdou, že v zimných mesiacoch môže v nevykurovanom dome dôjsť ku kondenzácii vlhkosti a vytvoreniu podmienok pre vznik plesní, no žalobca neosvedčil, že by zdrojom tepla v rodinnom dome bolo práve elektrické kúrenie a okrem toho žalobcovi ako spoluvlastníkovi nehnuteľnosti nič nebráni, aby sám uzavrel zmluvu s dodávateľom elektriny, resp. iného média potrebného na vykurovanie domu.

5. Žalobca tiež podľa súdu prvej inštancie v konaní neosvedčil naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami spočívajúcej v uložení zákazu žalovanému obmedzovať žalobcu v užívaní spoločných nehnuteľností, keďže neuviedol, akým spôsobom a v akom rozsahu chce predmetné nehnuteľnosti užívať, pričom otázka užívania je predovšetkým predmetom rozhodnutia počítanou podľa veľkosti podielov, pričom pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd (§ 139 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie preto považoval návrh žalobcu v tejto časti za predčasný a zároveň pre neurčitosť nevykonateľný, a zároveň okrem žalobcu a žalovaného sú spoluvlastníkmi aj iné osoby, preto v akomkoľvek spore spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou, musia byť stranami konania všetci, vystupujúc či už na strane žalobcov, alebo žalovaných, čo v tomto prípade tomu tak nie je.

6. Z fotografie zámku a z potvrdenia OR PZ mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalobcovi zo strany žalovaného je bránené vo vstupe na pozemok, a tým pádom aj k rodinnému domu, ktorého je spoluvlastníkom, pričom väčšinový spoluvlastník nemôže fyzicky brániť menšinovému spoluvlastníkovi prístup bez právneho základu, t. j. bez súhlasu ostatných spoluvlastníkov, tak ako tomu tak je v tomto prípade. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, na základe akých dôvodov žalovaný uzamkol prístup na nehnuteľnosť bez toho, aby odovzdal kópiu kľúča ostatným spoluvlastníkom, resp. ich o tom a dôvodoch uzamknutia aspoň upovedomil, preto žalovaný sa svojim konaním dopustil porušeniu vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Bezodkladnosť úpravy pomerov súd prvej inštancie videl aj v pasivite žalovaného, ktorý nereagoval na výzvu žalobcu zo dňa 03.11.2025, ako aj na incident medzi stranami konania dňa 18.11.2025. Podľa názoru súdu prvej inštancie zásah do práv druhej strany (žalovaného) v podobe nariadenia neodkladného opatrenia nie je v tomto prípade neprimeraný, keďže v uvedenej nehnuteľnosti nebýva, a zároveň sa ním nevytvára nenávratný stav a žalobca bude mať možnosť kontroly stavu predmetnej nehnuteľnosti.

7. Súd prvej inštancie zároveň uložil žalobcovi povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu vo veci samej, nakoľko z povahy nariadeného neodkladného opatrenia vyplýva, že má len dočasný charakter a zároveň podľa § 337 ods. 1 CSP poučil žalovaného, že môže podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, prípadne inej ujmy, ktorá mu bola spôsobená výkonom tohto neodkladného opatrenia.

8. O trovách tohto konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu a keďže žalobca bol úspešný iba v jednom z troch uplatnených nárokov, nemá nárok na náhradu trov konania.

9. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a to proti I. a III. výroku podal odvolanie žalovaný z odvolacieho dôvodu nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, tiež zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP, a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

9.1 Svoje odvolanie žalovaný oprel predovšetkým o tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, za čo nesie zodpovednosť žalobca, ktorý pred súdom úmyselne zamlčal rozhodujúce skutočnosti a predložil účelové tvrdenia. Podľa argumentácie žalovaného žalobca pred súdom zatajil kľúčový list zo dňa 06.11.2025, ktorý osobne prevzal 17.11.2025. V tomto liste žalovaný reagoval na predchádzajúcu komunikáciu a riešil otázku hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou.

9.2 Podľa žalovaného žalobca neuvádza pravdu, ak tvrdí, že po rozhodnutí súdu je žalovaný konfliktný a vytvára prekážky a obmedzenia v užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný k užívaniu veci žalobcom uviedol, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností v rozsahu 1/80 z celku, teda 1,25 % a o nehnuteľnosti sa až do roku 2023 vôbec nijako nezaujímal, nestaral sa o ne, o ich údržbu, hoci v užívaní predmetných nehnuteľností mu nikto nikdy nebránil, tieto dokonca užíval nad rámec svojho podielu. Práve žalovaný dal zriadiť elektrickú prípojku na nehnuteľnosti, a sám uhradil náklady za spotrebovanú elektrinu. Žalovaný dňa 20.10.2025 zistil, že žalobca začal v značnom množstve odoberať elektrickú energiu, a to až takým spôsobom, že dochádzalo k výpadkom elektriny, vyrážaniu poistiek. Dovtedy žalobca rodinný dom užíval asi takým spôsobom, že mal kľúče od brány v plote,

teda mal prístup na pozemok a uzamkol si 2 miestnosti, ktoré boli neudržiavané od smrti jeho otca, ktorý bol bratom žalovaného, a teda mal žalobca prístup aj do rodinného domu. Žalovaný sa na dotknutých nehnuteľnostiach zdržiava denne, už len kvôli kŕmeniu strážneho psa, pričom žalobcu tam však takmer vôbec nestretával. Žalovaný voči žalobcovi nikdy nebol agresívny, keď sa žalobcu pýtal, ako si do budúca predstavuje usporiadanie vlastníctva k týmto spoločným nehnuteľnostiam, žalobca nijaký konkrétny návrh neuviedol, iba sa vyhrážal, že napadne všetkých a všetko.

9.3 Žalovaný ďalej v odvolaní uviedol, že od 20.10.2025 sa výpadky elektriny opakovali a že žalobca umožnil prístup na nehnuteľnosti cudzím ľuďom, žalovanému aj zmizlo náradie z dvora, pričom žalobca začal robiť aj stavebné práce na dome, konkrétne na tej časti, ktorú si uzamkol, pričom ale neinformoval o ničom ani žalovaného, ale ani ďalších podielových spoluvlastníkov. Pre nadmerný odber elektriny a minulé negatívne skúsenosti so žalobcom žalovaný doporučeným listom zo dňa 28.10.2025 vyzval žalobcu, aby oznámil, ako chce situáciu s odberom elektriny a na aký účel riešiť, avšak tento list žalobca ignoroval, hoci vedel o ňom od 30.10.2025, list neprevzal a tento sa dňa 05.11.2025 vrátil žalovanému.

9.4 Žalovaný priznal, že zabezpečil rozvodnú skriňu a dňa 28.10.2025 alebo 29.10.2025 skutočne vypol elektrinu na čas, kým žalobca neoznámí účel odberu a rozsah odberu, ktorý by chcel, a ako sa mieni podieľať na nákladoch na spotrebovanú elektrinu. To, že žalobca tvrdí, že k odpojeniu došlo až 03.11.2025, svedčí podľa žalovaného o tom, ako sporadicky a účelovo chodí na nehnuteľnosť.

9.5 Na žalobcov list zo dňa 03.11.2025, ktorý k svojmu návrhu priložil, žalovaný reagoval už dňa 06.11.2025 listom, ktorý žalobca prevzal až dňa 17.11.2025, avšak tento list žalobca pred súdom zatajil, nepredložil ho súdu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň žalovaný, nakoľko mu bolo zrejmé, že žalobca nemá a nebude mať záujem o dohodu na spôsobe odberu elektriny a podieľaní na nákladoch za spotrebovanú elektrinu, zapol prívod elektriny a odomkol rozvodnú skriňu, odkedy bol prísun elektriny do rodinného domu neprerušovaný a nerušený. V liste zo dňa 06.11.2025 žalovaný vytkol žalobcovi jeho účelové správanie, že nepreberá poštové zásielky, že ignoruje pokusy o komunikáciu, o dohodu na hospodárení so spoločnými nehnuteľnosťami, upozornil ho aj na krádeže a potrebu ochrany majetku, vytkol mu laxný postoj ako spoluvlastníka, svojvoľné stavebné práce, konanie v rozpore s ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na uvedený list žalobca reagoval hneď nasledujúceho dňa 18.11.2025 tak, že si vymyslel fyzické napadnutie žalovaným, pričom žalovaný skutočne na nehnuteľnostiach stretol žalobcu, ale tomuto iba ústne vytýkal nevhodné správanie spoluvlastníka, avšak žalovaný žalobcu nijako fyzicky nenapadol. Žalovaný tiež zdôraznil otázku, či vôbec a kedy na nehnuteľnosti žalobca chodí, keď doteraz na spoločnom pozemku po jeho činnosti z októbra a novembra 2025 zostal stavebný a iný, aj nebezpečný odpad, ktorý neodpratal už viac ako 4 mesiace, čím zneprijemňuje a sťažuje užívanie nehnuteľností a hospodárenie na nich ostatným spoluvlastníkom. Hoci žalobca tvrdí, že sa pokúšal o zmier, nijaký taký pokus podľa žalovaného nepreukázal, práve naopak, žalobca obťažuje vyhrážkami aj ďalších spoluvlastníkov, ktorí o komunikáciu s ním nestoja.

9.6 Podľa žalovaného preto v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebola naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov sporových strán v žiadnom žalobcom požadovanom rozsahu a už vôbec nie v čase, keď súd neodkladné opatrenie sčasti nariadil. Ak teda súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný fyzicky bráni prístup inému spoluvlastníkovi, nie je tento záver podľa žalovaného správny a v súlade so skutočnosťou, pretože žalovaný nikomu v prístupe na nehnuteľnosti nebránil, snažil sa iba chrániť spoločný majetok, v súlade s ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa pokúšal o dohodu na hospodárení so spoločnou vecou, a to aj v zmysle majority spoluvlastníkov s hlasmi viac ako 50 % z celku podľa podielov. Podľa žalovaného nie je pravdivé, že bráni žalobcovi v prístupe na pozemok a k rodinnému domu a ak aj niekedy bolo, tak už dávno nie v čase, keď sa žalobca domáhal ochrany na súde účelovým návrhom, pričom zbytočným rozhodnutím je výrok III. smerujúci iba k reťazeniu sporov medzi stranami. Žalovaný v odvolaní tiež zdôraznil, že žalobca mal a má kľúč od brány, má prístup cez túto bránu na parcelu aj k ostatným príľahlým parcelám a k rodinnému domu. Žalovaný tiež podotkol, že na adrese má trvalý pobyt, čo vyplýva aj z REGOB-u, a na čo súd prvej inštancie nerefletoval, resp. nesprávne skonštatoval, že žalovaný v predmetnej nehnuteľnosti nebýva.

9.7 Záverom odvolania ešte žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že z jemu doručených listín nevyplýva, akým spôsobom bolo pri zmene zákonného sudcu uplatnené pravidlo 14 písm. c) Všeobecných pravidiel určenia zákonného sudcu Rozvrhu práce OS na rok 2025, keď je síce pravdou, že v senáte je vedené ešte neukončené konanie sp. zn. 8C/72/2023, avšak obe sporové strany sú účastníkmi aj konania sp. zn.

7C/41/2025 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na základe žaloby inej podielovej spoluvlastníčky dotknutých nehnuteľností. Prinajmenej žalovanému nie je zrejmé, že ak sa uplatnilo pravidlo 14 a zmena pôvodne priradeného senátu ako taká bola dôvodná, tak akým spôsobom k tomu došlo, a teda, či bol zachovaný náhodný výber medzi senátmi, preto žalovaný vyslovil pochybnosť, či napadnuté uznesenie ako také netrpí aj vadou podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP.

9.8 Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku I. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, a aby zrušil napadnuté uznesenie v nadväzujúcom výroku III., a aby odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

10. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že nie je naplnený žiaden z odvolacích dôvodov, ktoré si žalovaný uplatnil. Skutkový stav podľa žalobcu bol na základe predložených dôkazov zistený správne a správne súd prvej inštancie dospel k záveru o bezodkladnej úprave pomerov.

10.1 Podľa žalobcu žalovaný sám potvrdzuje, že nie je stotožnený s užívaním predmetných nehnuteľností aj iným spoluvlastníkom, že bránil žalobcovi v prístupe na predmetný pozemok, a že elektrinu na predmetnom odbernom mieste skutočne svojvoľne odpája. Žalovaného tvrdenia v odvolaní podľa žalobcu často nesúvisia s prejednávanou vecou, avšak každopádne dokresľujú obraz o dlhodobo narušených vzťahoch medzi stranami. Podľa žalobcu je to vystupovanie žalovaného, ktoré je neprimerané a účelové, pričom sa netýka len otázky elektrickej energie, žalovaný taktiež na nehnuteľnostiach vykonáva rôzne činnosti, ktoré môžu byť život ohrozujúce, zanedbáva havarijný stav nehnuteľností a dlhodobo rôznymi spôsobmi bráni žalobcovi v ich riadnom užívaní, pričom zo spoločnej elektrickej rozvodne zaviedol viaceré káble nevyhovujúcim a neodborným spôsobom, pričom navonok vystupuje tak, že dbá o bezpečnosť a riadnu starostlivosť o nehnuteľnosti.

10.2 Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný spolu so svojim právnym zástupcom opakovane nezákonne prevádzal niekoľko spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, a to aj napriek upozorneniam, že porušuje predkupné právo spoluvlastníkov, pričom v tejto súvislosti prebieha viacero súdnych konaní a právny zástupca žalovaného za to čelí disciplinárnemu konaniu vedenému Slovenskou advokátskou komorou.

10.3 Žalobca tiež uviedol, že žalovaný je z vývoja situácie frustrovaný, a preto namiesto riadnej starostlivosti o nehnuteľnosti konštruuje rôzne nepravdivé a účelové tvrdenia a snaží sa žalobcovi znepriemňovať užívanie nehnuteľností, pričom neváhal žalobcu aj fyzicky napadnúť, a následne si dovolil o tejto skutočnosti uvádzať nepravdivé tvrdenia a zavádzať orgány verejnej moci tým, že fyzické napadnutie popiera. Žalobca k tomu uviedol, že disponuje kamerovým záznamom, z ktorého vyplýva, že žalovaný dňa 18.11.2025 prichádza na predmetný pozemok sám a až následne, po fyzickom napadnutí žalobcu, utekal k svojmu zaparkovanému vozidlu po svoju manželku, ktorú následne uviedol ako „svedkyňu“, ktorá mala byť v čase incidentu prítomná, avšak prítomná nebola.

10.4 K odpadu umiestnenom na spoločnom pozemku žalobca uviedol, že tento odpad pochádza zo zanedbaného rodinného domu, o ktorý sa žalovaný dlhodobo „staral“ spolu so svojou rodinou, a tento bolo nevyhnutné vypratať a sústrediť na jedno miesto, pričom vzhľadom na ďalšie plánované práce súvisiace s odstránením havarijného stavu nehnuteľnosti bude tento odpad vo vhodnom čase odvezený, a to hospodárnym spôsobom na náklady všetkých spoluvlastníkov.

10.5 Žalobca zdôraznil, že žalovaný sa nikdy nepokúšal o dohodu ani o riadne hospodárenie so spoločnou nehnuteľnosťou, ale výlučne o nezákonné formy nadobúdania spoluvlastníckych podielov. Podľa žalobcu žalovaný realizuje ďalšie účelové a neodôvodnené kroky, napr. podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom následne neuhradí súdny poplatok a využije na podanie tejto žaloby iného spoluvlastníka, alebo bezdôvodné zriadenie trvalého pobytu v nehnuteľnosti, v ktorej nebyva.

10.6 K listu spomínanom žalovaným žalobca uviedol, že po jeho doručení žalovanému osobne niekoľkokrát oznámil, že uhrádza spotrebu elektrickej energie, avšak žalovaný o akúkoľvek dohodu nejavil záujem a naopak začal uvádzať rôzne účelové a nepravdivé tvrdenia, ako napr. že dochádzalo k veľkému odberu elektrickej energie. Žalovaný taktiež nepravdivo tvrdí, že mu miznú veci, čo nijako nepreukázal, alebo že dochádzalo k „vyrážaniu poistiek“. Hoci žalovaný uviedol, že po 17.11.2025 bol

prísun elektrickej energie neprerušený a nerušený, dňa 18.11.2025, keďže nedošlo k náprave, žalobca vykonal oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vo veci schválnosti na pozemku, a to na Obvodnom oddelení Policajného zboru Prešov - Sever. Žalobca tiež zdôraznil, že nielenže elektrická energia bola odpojená a parcela K. č. XXX v k. ú. D. nebola sprístupnená, ale žalovaný ďalej dňa 29.11.2025 aj fyzicky odpojil elektroinštaláciu pre sprístupnenú časť rodinného domu (pričom zvyšok rodinného domu je uzamknutý žalovaným), ktorú môžu ostatní spoluvlastníci užívať, a to neodborným zásahom do elektroinštalácie, čo žalobca opätovne oznámil na Obvodnom oddelení Policajného zboru Prešov - Sever a doplnil oznámenie zo dňa 18.11.2025.

10.7 Žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie potvrdil, a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej ako „CSP“) po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení z § 379 CSP a pri viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP) a bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. V zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa ust. § 324 ods. 1 a 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa ust. § 329 ods. 2 a 3 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

14. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní boli preskúmané len napadnuté výroky, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie (I.) a ktorým uložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej (II.), a preto ostatné výroky uznesenie v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť.

15. V stručnosti odvolací súd poukazuje, že neodkladné opatrenie je inštitút súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu z dôvodu, že jeho navrhovateľovi reálne a bezprostredne hrozí ujma, alebo že by výkon v budúcnosti očakávaného súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Navrhovateľ musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť odôvodňujúce bezodkladnú potrebu úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ neodkladného opatrenia tak musí osvedčiť také konkrétne správanie, ktoré spôsobuje navrhovateľovu nenahraditeľnú ujmu. Nárok pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia, sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu priložených listín. Uvedený postup predpokladá platnú právna úprava (§ 329 ods. 1 CSP)

sledujúca tým dosiahnutie účelu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je flexibilné a rýchle riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu v prípade potreby.

16. Aj v tejto veci treba mať na mysli to, že zmyslom neodkladného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie neodkladného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému smeruje. Ochrana toho, proti komu navrhované neodkladné opatrenie má smerovať, však nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Ide pritom o dočasné opatrenia, ktorých trvanie je obmedzené a ktoré môžu byť na návrh zrušené (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/47/2012 zo dňa 9. apríla 2013). Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu procesného inštitútu neodkladného opatrenia vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Jeho nariadenie bude namiesto v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

17. Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút osobitnej povahy, čomu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. súd rozhoduje spravidla bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, nakoľko pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti.

18. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

19. Žalobcovi nariadením neodkladného opatrenia bolo čiastočne vyhovené a žalovanému bolo nariadené, aby umožnil žalobcovi prístup na pozemok, na ktorom je postavený dom, a k elektromeru, nakoľko súd prvej inštancie mal osvedčené, že medzi stranami sporu ako podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností existujú rozpory ohľadom užívania a hospodárenia s vecou v podielovom spoluvlastníctve a taktiež mal za osvedčené, že žalovaný zamedzil prístup žalobcovi k riadnemu užívaniu spoločnej veci. Žalovaný nesúhlasil s nariadením neodkladného opatrenia uvádzajúc, že žiadna naliehavá potreba úpravy pomerov medzi stranami sporu nenastala, a hoci žalovaný priznal, že odpojil dom od prívodu elektrickej energie, po liste žalobcu uvedené odstránil tak, že prívod elektrickej energie je nerušený a plynulý, pričom tiež uviedol, že žalobca má prístup k nehnuteľnostiam.

20. Súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia správne vychádzal z osvedčených skutočností, najmä zo skutočností uvedených v návrhu a v listinách predložených žalovaným. Z uvedených je osvedčené, čo tiež vyplýva aj z odvolania žalovaného, že medzi stranami sporu sú konflikty ohľadom užívania a hospodárenia so spoločnou vecou. Z listov vlastníctva pre kat. úz. D. č. XXXXX a XXXX vyplýva, že žalobca a žalovaný sú okrem ďalších osôb podielovými spoluvlastníkmi k pozemku parc. č. XXX a k rodinnému domu súp. č. XXXX postavenom na tomto pozemku. Z vlastnej činnosti súdu je zrejmé, že žalobca a žalovaný sú tiež účastníkmi ďalších súdnych konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 8C/72/2023 o vyslovenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu, sp. zn. 34C/11/2026 o vyslovenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu, sp. zn. 7C/11/2026 o vyslovenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu a tiež sp. zn. 7C/41/2025 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (žaloba podaná dňa 22.10.2025). V konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 34C/183/2023 bolo rozsudkom určené, že kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcim L. M. a kupujúcim – žalovaným k okrem iných aj k spoluvlastníckym podielom predávajúceho zapísaných na LV č. XXXXX I. J. XXXX pre kat. úz. D. je neplatná z dôvodov podľa ust. § 140, § 40a a § 116 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa ust. § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

Podľa ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Podľa ust. § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

22. V prípade podielového spoluvlastníctva všetci spoluvlastníci majú právo držať a užívať predmet svojho spoluvlastníctva, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, a to v rozsahu zodpovedajúcom veľkosti ich podielov. Pojem „hospodárenie so spoločnou vecou“ nemá legálnu definíciu, avšak môžeme ním rozumieť všetky úkony, ktoré sa týkajú ekonomickej stránky celej spoločnej veci, ktoré spoločnú vec udržiavajú, opravujú, menia, zhodnocujú (či znehodnocujú), odstraňujú, rušia či likvidujú, tiež rozhodnutie o tom, ako (v akom rozsahu) bude každý zo spoluvlastníkov vec užívať, ale aj rozhodovanie o tom, aké investície budú vynaložené na spoločnú vec, a kto ich bude hradiť. Teda cieľom hospodárenia so spoločnou vecou je účelné využitie spoločnej veci podľa predstáv vlastníkov veci. Základným a prirodzeným spôsobom rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou je rozhodovanie na základe dohody, ktorá je neformálnym právnym úkonom, účastníkmi ktorého musia byť všetci spoluvlastníci a môže byť uzavretá i konkludentne, pokiaľ je prejav vôle spoluvlastníkov nesporný a dostatočne určitý. Existenciu dohody však nemožno vyvodzovať z faktického, hoci dlhodobého, stavu užívania veci, s ktorým nesúhlasili všetci spoluvlastníci. V prípade, ak spoluvlastníci nedosiahnu dohodu o hospodárení so spoločnou vecou, rozhodovať sa bude podľa väčšiny spoluvlastníckych podielov, ktorá sa počíta podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu (vyjadreného v percentách alebo zlomkom).

23. Aj odvolaciu súd po doručení odvolania žalovaného a vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že medzi podielovými spoluvlastníkmi k nehnuteľnostiam dohoda o užívaní spoločnej veci nie je. Žalobca v liste zo dňa 3.11.2025 vyzýva žalobcu k odstráneniu zámku na spoločnom pozemku a k obnove dodávky elektrickej energie, na ktorý žalovaný odpovedá listom zo dňa 6.11.2025 s uvedením, že oplotená časť pozemku a rozvodová skriňa boli uzamknuté z dôvodu ochrany majetku pred vstupom cudzích osôb. Žalovaný tiež žalobcovi vyčíta, že si nepreberá zásielky (list žalovaného zo dňa 28.10.2025) a nerieši s ním odber elektrickej energie vo väčšom rozsahu, keďže za odber a spotrebovanú elektrickú energiu platí žalovaný. Žalovaný tiež žalobcu v tomto liste žiada o vysvetlenie k stavebným prácam na dome a aby venoval pozornosť § 139 Občianskeho zákonníka. Žalovaný okrem korešpondencie predložil aj fotografie okolia domu, na ktorých je zobrazený nazhromaždený odpadový materiál farieb, drevených rámov, kolies, dlažby, stacionárneho bicykla a plastových vriec, a to aj zo zimného obdobia, pričom na jednej fotografii je odkaz upevnený na bráne pre žalobcu zo dňa 23.12.2025, aby si vypratá bordel, čo narobil. K neporiadku žalobca naproti tomu uviedol, že tento pochádza zo zanedbaného rodinného domu, ktorý bolo nutné vypratáť a sústrediť na jedno miesto pre jeho ďalšiu likvidáciu. K vyjadreniu k odvolaniu aj žalobca pripojil fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva, že dom nie je obývaný a nevyzerá, že by bol spôsobilý k riadnemu bývaniu pre jeho spustnutý a zanedbaný stav.

24. Odvolací súd je však toho názoru, že ani odvolanie žalovaného neodstránilo také obavy žalobcu, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Žalovaný priznal, že uzamkol oplotenú časť pozemku aj rozvodovú skriňu (list zo dňa 6.11.2025), pričom nebolo preukázané, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia tento stav bol odstránený.

25. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Uvedené ustanovenie má osobitný význam pre odvolacie konanie v tom zmysle, že odvolací súd nemôže v rámci podaného odvolania prihliadať na prípadné dodatočné odpadnutie dôvodov, pre ktorú situáciu slúži osobitný prostriedok nápravy, ktorým je návrh na zrušenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie je viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania svojho rozhodnutia (nie v čase podania návrhu) a v rámci preskúmania správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rovnako aj pre odvolací súd rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia o nariadenom neodkladnom opatrení. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže založiť svoje rozhodnutie a prihliadať na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní uznesenia súdu prvej

inštancie o neodkladnom opatrení. Uvedené neznamená, že odvolací súd bude pri svojom rozhodovaní vychádzať len z dôkazov predložených stranou, ktorá nariadenie neodkladného opatrenia navrhla, a nezohľadní dôkazy predložené protistranou spolu s odvolaním proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia. Vylúčené je len to, aby odvolací súd založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré nastali po vydaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Takže odvolací súd považuje nariadené neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom ho nariadil súd prvej inštancie vo výroku I., za dostatočne preventívne pre žalovaného, aby nekonal spôsobom, ktorým by ohrozil alebo porušil výkon práv podielového spoluvlastníka k spoločným veciam. Odvolací súd týmto tiež podčiarkuje, a to v súvislosti ohľadom komunikácie strán sporu (aj čo sa týka nepreberania zásielok), že o hospodárení so spoločnou vecou, ak sa spoluvlastníci nedohodnú, môže na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka rozhodnúť súd. Avšak vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie smerujúce k zrušeniu podielového spoluvlastníctva, uvedené riešenie nemusí byť produktívne, preto odvolací súd apeluje na strany sporu, aby sa snažili prísť k riešeniu veci kompromisným spôsobom bez zbytočného vyhrocovania už tak dosť naštrbených medziľudských vzťahov, aby nedochádzalo k vzájomným útokom, ale k zachovávaní elementárnej úcty k človeku.

27. Odvolací súd však vyhodnotil námietku žalovaného ohľadom zbytočnosti výroku III. napadnutého uznesenia za dôvodnú. Súd prvej inštancie v III. výroku napadnutého uznesenia uložil žalobcovi povinnosť podať proti žalovanému povinnosť o zdržanie sa neoprávnených zásahov do jeho vlastníckeho práva. Žalovaný namietal, že ide o nedôvodné reťazenie súdnych sporov.

28. Podľa ust. § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

29. Odvolací súd poukazuje, že v danom prípade žalobca žiadal poskytnúť rýchlu ochranu porušeným právam podielového spoluvlastníka, ktorému iný podielový spoluvlastník zamedzil prístup k spoločnej veci. Nariadené neodkladné opatrenie poskytuje žalobcovi konečnú ochranu v jeho porušených právach, pričom podľa názoru odvolacieho súdu bola takto dosiahnutá trvalá úprava pomerov strán, čo však nevyklučuje podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody pre jeho nariadenie. Za situácie, kedy sa medzi sporovými stranami vedú ďalšie súdne konania, a to aj smerujúce k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, podľa odvolacieho súdu nie je rozumné požadovať od žalobcu podanie ďalšej žaloby o zdržanie sa zásahov do jeho práv podielového spoluvlastníka, kedy by žalobca žalobou sa domáhal rovnakej ochrany ako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

30. Čo sa týka námietky žalovaného, akým spôsobom bolo uplatnené pravidlo 14 písm. c) Rozvrhu práce pre Okresný súd Prešov pre rok 2025, odvolací súd uvádza, že ani táto námietka, ktorá by mohla byť považovaná za odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP, nie je dôvodná.

31. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. (Primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 297/2012 zo dňa 30.10.2013).

32. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 Zákona o súdoch. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 599/2015 zo dňa 24.05.2016).

33. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

34. Podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona o súdoch, rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd.

35. Podľa § 51 ods. 1 veta prvá zákona o súdoch, ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

36. Odvolací súd, majúci na zreteli ust. § 380 ods. 2 CSP, sa oboznámil s pravidlami stanovenými v Rozvrhu práce pre Okresný súd Prešov na rok 2025 so zapracovaným Dodatkom č. 1 a zapracovaným Dodatkom č. 2, aby mohol posúdiť zachovanie práva na zákonného sudcu, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR.

37. Podľa Pravidla 14 písm. c) VŠEOBECNÝCH PRAVIDIEL URČENIA ZÁKONNÉHO SUDCU Rozvrhu práce pre Okresný súd Prešov na rok 2025 so zapracovaným Dodatkom č. 1 a zapracovaným Dodatkom č. 2, ak návrh na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia napadne v deň podania návrhu na začatie konania (žaloby), alebo po podaní takéhoto návrhu (žaloby), príslušným sudcom na vydanie rozhodnutia o neodkladnom alebo zabezpečovacom opatrení je sudca, ktorému návrh na začatie konania (žaloba) napadol, okrem prípadu, ak už bolo o tomto návrhu (žalobe) právoplatne rozhodnuté.

38. Odvolací súd zistil, že žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 1.12.2025. Dňa 2.12.2025 vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Johane Bertovej, ktorá dňa 16.12.2025 predložila spis predsedovi Okresnému súdu Prešov na pridelenie veci do senátu 8C podľa vyššie uvedeného pravidla. Predseda senátu uvedenému vyhovel a dňa 19.12.2025 bola vec pridelená sudcovi JUDr. Jozefovi Jaselskému.

39. Vo svetle vyššie uvedených skutočností je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné konštatovať, že nedošlo k vybočeniu z rámca Rozvrhu práce pre Okresný súd Prešov na rok 2025 so zapracovaným Dodatkom č. 1 a zapracovaným Dodatkom č. 2 platného v čase, keď bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prijatý na súd, resp. z rámca zákona o súdoch, najmä tých jeho ustanovení, ktoré sa týkajú spôsobu pridelenia vecí, pričom odvolací súd poukazuje na platný Rozvrh práce pre Okresný súd Prešov na rok 2025 so zapracovaným Dodatkom č. 1 a zapracovaným Dodatkom č. 2 a osobitne na vyššie citované skutočnosti, ktoré z neho vyplývajú. V dôsledku uvedeného akceptujúc rozhodnutie predsedu súdu pri pridelení predmetnej veci nedošlo k odňatiu zákonného sudcu. Odvolací súd poukazuje, že hoci sú medzi stranami sporu vedené viaceré súdne konania, čo sa týka konania vedeného v súdnom oddelení 8C pred samosudcom JUDr. Jozefom Jáselským, ide o konanie medzi stranami sporu, ktoré začalo najskôr a to dňa 2.10.2023 a doposiaľ nie je právoplatne skončené.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil a vo výroku III. zrušil.

41. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. V tomto prípade, keďže žalovaný v odvolacom konaní bol čiastočne úspešný a čiastočne neúspešný, a to sa týka aj žalovaného, keďže čiastočne bolo odvolaniu žalovaného vyhovené zrušením výroku III., preto odvolací súd konštatujúc vyváženosť úspechu a neúspechu strán sporu vyslovuje, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP)

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody - § 421 a § 422 CSP) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 125 ods. 1 a 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 160 ods. 2 CSP dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.